

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Jeg er ked af, at fru Margrete Auken var så fjernt fra mikrofonen på det tidspunkt, at jeg ikke hørte spørgsmålet ganske tydeligt. Jeg mener ikke, der er noget i vejen med min hørelse, men hvis fru Margrete Auken med formandens tilladelse vil være så venlig at gentage spørgsmålet.

Margrete Auken (SF):

Det vil jeg gerne. Jeg vil spørge ministeren, hvordan det kan være, at så gennemarbejdede aktstykker blev trukket tilbage, for samtlige forklaringer, vi nu har fået, er utilstrækkelige i forhold til, at de er blevet trukket tilbage. Hvis det er de sande forklaringer, vi har fået, må det jo være, fordi man alligevel ikke er dygtig nok i Trafikministeriet, når man har gjort sig grundige overvejelser. Eller hvad er det?

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Jeg mener, jeg har besvaret spørgsmålet. Jeg mener, at vi står over for – det fremgik også af mit svar i anden omgang – en række løsninger på en række problemer på områder, ikke mindst inden for mit område, der vil give anledning til samvirke mellem private på den ene side og staten, amter eller kommuner på den anden side, og dér vil jeg gerne have en så grundig vurdering som overhovedet muligt af den udvikling, vi går frem mod. Det er baggrunden for ikke at foregribe begivenhedernes gang ved at lægge noget principielt ind i de aktstykker, som jeg forelagde i Finansudvalget.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Formanden:**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Glistrup: spm. nr. S 676

Stillinger: spm. nr. S 683

Tommy Dinesen: spm. nr. S 752

Margrete Auken: spm. nr. S 816 og 825

J. K. Hansen: spm. nr. S 820

Graversen: spm. nr. S 821–823

Kofod-Svendsen: spm. nr. S 824

Lis Noer Holmberg: spm. nr. S 826

Jane Oksen: spm. nr. S 827 og 828

Spm. nr. S 676

Til *kommunikationsministeren* (14/3 89) af:

Glistrup (FP):

»Hvilke radiofrekvensreserver disponerer Danmark over?«

Begrundelse

Det er almindeligt bekendt, at der mange steder i Danmark er flere, som vil drive lokalradio, end dem, der kan få tilladelse hertil. Myndighedernes undskyldning plejer at være, at man til rådighed for lokalradioer alene har bølgelængderne 92,8 MHz, 93,1 MHz og 104,3 MHz.

Det har derfor vakt opsigt, at den socialdemokratiske fagforenings radio i Helsingør, da den ikke kunne klare sig i konkurrencen, fik den særfavoriseringsaltvandsindsprøjtning, at den fik tildelt en frekvens på 89,1 MHz, og at forlydender vil vide, at dette følger af en aftale, som den daværende socialdemokratiske regering i begyndelsen af 1980'erne indgik med LO el. lign. om, at der skulle være ekstra frekvenser til rådighed for den såkaldte arbejderbevægelse.

Nærmere belysning af mulighederne på området og risikoen for, at kommercielt fornuft-drevne lokalradioer skal lukkes og/eller have nedskåret (eventuel ubekvem) sendetid, ønskeliggør en udførlig og særdeles stærkt konkretiseret besvarelse af nærværende spørgsmål.

Svar (22/3 89):

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Ud fra oplysningerne i begrundelsen for spørgsmålet antages spørgsmålet at vedrøre fordeling af sendemuligheder til lokalradioformål i FM-radiofonibåndet.

Baggrunden for den nuværende fordelingspraksis er nærmere beskrevet i bemærkningerne til lovforslag nr. L 31 fra oktober 1985 (lokalradiolov).

Af bemærkningerne fremgår, at der som hovedregel skal være mulighed for én nærradiosender pr. kommune og så vidt muligt flere sendere pr. storbyområde. Hvis frekvensmæssige